

The Holy See

Papin nagovor uz molitvu Kraljice neba **Nedjelja, 22. travanj 2018.** [\[Multimedia\]](#)

Isus ozdravlja kao pastir koji polaže svoj život

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Liturgija ove četvrte vazmene nedjelje nastavlja s namjerom da nam pomogne ponovno otkriti naš identitet kao učenika Uskrsloga Gospodina. U Djelima apostolskim, Petar otvoreno izjavljuje da se ozdravljenje hromoga, koje je učinio i o kojem čitav Jeruzalem govori, dogodilo u Isusovo ime, jer „nema uistinu pod nebom drugoga imena dana ljudima po kojemu se možemo spasiti“ (4, 12). U tom ozdravljenom čovjeku je svaki od nas - taj čovjek je slika svih nas: svi smo tamo –, i naše zajednice: svatko može ozdraviti od mnogih oblika duhovne slabosti koju ima – častohleplje, lijenost, oholost – ako prihvati staviti s pouzdanjem svoj život u ruke Uskrsloga Gospodina. „Po imenu Isusa Krista Nazarećanina – kaže Petar – ovaj stoji pred vama zdrav“ (r. 10). Ali tko je Krist koji ozdravlja? U čemu se sastoji ozdravljenost po njemu? Od čega nas ozdravljuje? I kojim stavovima?

Odgovor na sva ta pitanja nalazimo u današnjem Evanđelju, gdje Isus kaže: „Ja sam pastir dobri“ (Iv 10, 11). Ovaj Isusov način predstavljanja samoga sebe ne može se svesti na emotivnu sugestiju, bez ikakvog konkretnog učinka! Isus ozdravlja kao pastir koji polaže svoj život. Dajući svoj život za nas, Isus kaže svakome: „tvoj je život tako vrijedan za mene, da ću, da bi ga spasio, dati svega sebe“. Upravo je to njegovo prinošenje vlastitoga života ono što ga čini Dobrim pastirom u pravom smislu riječi, onim koji ozdravlja, onim koji nam omogućuje da živimo lijep i plodonosan život.

U drugom dijelu istog teksta Evanđelja govori se pod kojim nas uvjetima Isus može ozdraviti i učiniti naš život radosnim i plodnim: „Ja sam pastir dobri – kaže Isus – i poznajem svoje i mene poznaju moje, kao što mene poznaje Otac i ja poznajem Oca i život svoj polažem za ovce“ (rr. 14-15). Isus ne govori o intelektualnom spoznanju, već o osobnom odnosu, opredijeljenosti i naklonosti, uzajamnoj nježnosti, što je odraz istog intimnog odnosa ljubavi između njega i Oca. To je stav po kojem se ostvaruje živi odnos s Isusom: pustiti njemu da nas upozna. Ne smijemo se

zatvarati u same sebe, moramo se otvoriti Gospodinu, da nas on upozna. On je pažljiv prema svakom od nas, poznaje naše srce u dubini: zna naše prednosti i naše nedostatke, planove koje smo ostvarili i nade koje su se izjalovile. Ali on nas prihvaća takve kakvi jesmo, također s našim grijesima, da nas ozdravi, da nam oprost, da nas vodi s ljubavlju, da, prolazeći i neprohodnim stazama, ne zalutamo. On nas prati.

I mi smo, zauzvrat, pozvani upoznati Isusa. To podrazumijeva susret s njim, susret koji pobuđuje želju da ga slijedimo napuštajući autoreferencijalne stavove kako bismo krenuli na nove putove, koje je sam Krist pokazao i koji su otvoreni širokim horizontima. Kada se u našim zajednicama hladi želja da se živi odnos s Isusom, da se sluša njegov glas i da ga se vjerno slijedi, neizbježno prevladaju drugi načini razmišljanja i življenja koji nisu u skladu evanđeljem. Neka nam Marija, naša Majka, pomogne razviti sve jači odnos s Isusom, otvoriti se Isusu, da može ući u nas. Da jača naš odnos s njim: on je uskrsnuo. Tako ga možemo pratiti čitav život. Neka nas na ovaj Svjetski dan molitve za duhovna zvanja Marija prati svojim zagovorom da mnogi velikodušno i ustrajno odgovore Gospodinu, koji poziva napustiti sve poradi njegova Kraljevstva.

Nakon molitve Kraljice neba

Draga braćo i sestre,

Zabrinut sam zbog onoga što se ovih dana događa u Nikaragvi, gdje je nakon prosvjeda došlo do sukoba, u kojem je bilo i žrtava. Izražavam svoju blizinu u molitvi toj zemlji i pridružujem se zahtjevu biskupâ da se sva nasilja okončaju, da se izbjegnu uzaludna krvoprolića a otvorena pitanja rješavaju mirno i s osjećajem odgovornosti. Kao što sam maločas spomenuo, na ovu četvrtu vazmenu nedjelju u čitavoj se Crkvi slavi Dan molitve za duhovna zvanja. Tema je: „Slušati, razlučivati i živjeti Gospodinov poziv“. Zahvaljujmo Gospodinu što nastavlja poticati u Crkvi povijesti ljubavi prema Isusu Kristu, na hvalu njegove slave i na službu njegovoj braći. Danas, na poseban način, zahvaljujemo za nove svećenike koje sam maloprije zaredio u bazilici Sv. Petra. I molimo Gospodina da pošalje mnogo dobrih radnika da rade na njegovu polju, kao i da se poveća broj zvanja na posvećeni život i kršćanski brak. Kao što sam rekao, danas sam zaredio šesnaest svećenika. Od njih šesnaestorice, četvorica su došla da vas pozdrave i da vam zajedno sa mnom udije blagoslov. [Četvorica novih svećenika se pojavljuju na prozoru kraj Pape]